

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Der er Forskjel.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 279. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr02val-shoot-idm140429412595728/facsimile.pdf> (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

af disse var nu saa lillebitte, at det blev baaret af de andre; og da det blev sat i Græsset mellem de gule Blomster, loe det høit af Glæde, sparkede med de smaa Been, væltede sig omkring, plukkede kun de gule Blomster og kyssede dem i sød Uskyldighed. De noget større Børn brød Blomsten fra den hule Stilk, bøjede denne rundt ind i sig selv, Lød ved Lød, en heel Kjæde blev det; først een til Halsen, saa een at hænge om Skulderen og om Livet, paa Brystet og paa Hovedet; det var en heel Pragt af grønne Lænker og Kjæder; men de største Børn tog forsigtig den afblomstrede Urt, Stilkken, der bar dens fmgartede sammensatte Frø-Krone, denne løse luftige Udblomst, der er et heelt lille Kunststykke, som af de fineste Fjer, Fnug eller Duun; de holdt den ved Munden for i eet Pust at afblæse den heelt; den, der kunde det, fik nye Klæder, før Aaret var omme, havds

15 Bedstemoder sagt.
Den foragtede Blomst var en heel Prophæt ved denne Leilighed.

»Seer Du!« sagde Solstraalen, »seer Du dens Skjønhed, seer Du dens Magt!«

20 »Ja, for Børn!« sagde Æblegrenen.

Og der kom ude paa Marken en gammel Kone og gravede med sin stumpe skaffløse Kniv ned om Blomstens Rod og trak den op; nogle af Rødderne vilde hun koge sig Kaffe paa, andre vilde hun faae Penge for, idet hun bragte Apothekeren

25 dem til Lægedom.
»Skjønhed er dog noget Høiere!« sagde Æblegrenen. »Kun [97] de Udvalgte komme i det Skjønnes Rige! der er Forskjel mellem Væxterne, ligesom der er Forskjel mellem Menneskene!«

Og Solstraalen talte om den vædelige Kjærlighed hos Gud

30 gennem alt det Skabte og for Alt, hvad der har Liv, og om den lige Fordeling af Alt i Tid og Evighed!

»Ja det er nu Deres Mening!« sagde Æblegrenen.

Og der kom Folk i Stuen, og den unge Grevinde kom, hun, som havde stillet Æblegrenen saa smukt, i den gjennemsigtige

35 Vase hvor Sollysstraaled; og hun bragte en Blomst eller hvad det nu var, det skjultes af tre, fire store Blade, der ligesom et Kræmmerhuus blev holdt rundt om det, for at ingen Træk eller Vindpust skulde komme til at gjøre det Skade og saa forsigtig blev det baaret, som aldrig den fine Æblegreen var blevet det.

5 bred] brede D. - hule] gule fejl O. 12 Fnug] Faak O. 20 Børn] smgt. A. 22 stumpe] stumpe D. 31 Evighed!] herefter fejlagtigt • i O og C. 39 blevet] bleven D.